

Gorjance od Novigamesta prisôpe in čez ta hrib proti Luži prevagne, se odprè vid po Metliški okolici tje do Ogulina na Hrovaškim, in védni tovarš, ki človeka povsod, kamorkoli se oberne, spremila, je velikanski Klek, shodiše slovenskih copernic, ktere ponoči, vsaka pri svojim možu namesto sebe škopnik pustivši, tam na ples letajo, kar vender v naši dôbi noben bolj prebrisan človek več ne verjame. Na desno se proti jugu od Vahte skoraj do Tančegore, 4 ure delječ, razprostirajo vianske goré, in, kér sonce precej, ko na zreniku lice pomolí, svoje žarko okó na nje ravná in jih še deljko do malih južin živo prepéka, dajejo one tako kapljico, ki kri razpali in zamakne sercē. Te goré rivajo za svojim herbtam kočevski merzli zrak nazaj, in vežejo Gorjance s hribi, ki iz vojaške meje (militara) na Krajnsko sežejo in Poljane ločijo od Metliške okolice, ktera z gorami obdana samo proti Hrovaški meji odporta stoji.

Stanovniki so v verozakonu različni: eni, in to je veči del, spadajo k zapadni, eni k izhodni; eni izmed zadnjih so se z zapadno cerkvijo zedinili, obderžavši obred (šege) iz iztočne (gerške nezedinjene) cerkve. Ti vsi živijo med sabo v pravi kristjanski zlogi takó, de bi se drugim bolj izobraženim deželam smeli v izgled postaviti.

Oprava (obleka), od krajnske popolnama razločna, akoravno pri vših preprosta, ni vender pri vših enaciga kroja. Vidiš okrogločne rudeče dekleta z bistrimi, večidel plavimi očmi, in ko na smeh postavijo usta, se jim vidijo lepi drobni, ko sneg beli zobjé. Njih čelo krasa parta (šapel), nakinčena z leskajočimi kamnički, ki so v žolto (rumeno) svilo vdelani in z biseri obdani, in to zahteva spoštovanje, kér je znamnje devišta. Na glavi nosijo belo pečo, ktere roglji, nazaj priviti, so umetno zloženi; bela drobno nabранa robaca in rokavji (ošpetelj), ki pokrivajo moderc in persi, in do pol pasa segajo, na persih z lepo od bisera leskajočo iglo speti, so njih dolnja oblēka. Verh tega perténiga oblačila pride zabúneč, to je, bela suknja, ki čez kolena do ribic sega. Take so Semčanke. — Staroverka nosi, kakor Kočavarica, kožuljo iz céliga brez moderca in rokavov; nikoli je brez pregače (zastora) vidil ne boš, ki je iz volne sotkana in umetno prepisana. Zakonska se spleta v dve kiti, ki po persih visite, in ako je premožna, vpleta desetice in dvajsetice; od tod pride prevertani denár; revna pa vpleta perstane (rinke) ali kako sliko (podobo), ktera je iz bele kosti lepo narejena. Ta kinč, ki si ga v kite vpletajo, se opletki imenuje. Na kite na glavi pripnè od obeh platí nad ušesi belo pečo, ki po herbtu visí, in jo opregačo imenuje. Devica se le v eno kito spleta, ki zad po herbtu visí, in nosi na glavi rudečo kapo kot Poljanke. Nogovice imajo pisane. Dekleta po Poljanah in Kostelji spletajo svoje lasé v rudeci kiti, ki ju z rudečimi verbci (pankeljci) kot pol klobase od ušes proti verhuncu pripeljajo. Zakonske nosijo bele, od prednje platí klekane pocele (avbe), ki na verhuncu špičasto postrani nad zatilkam čepijo. Njih nogovice so suknjene pisane, to je, iz volne pletene; pri vših družih ob Kolpi pa bele. Poljanke, Kosteljke, Osilničanke nosijo repove.

Ravno taka razlika je tudi med prebivavci možkiga spola: vsi nosijo bele po mažarsko skrojene hlače. Semčan in Kosteljc nosita škornje, kar jima prav lepo stoji h hlačam. Poljanci, Viničanje in Metličanje nosijo večidel mestve (čizme), samo s tem razločkam, de jih Viničan in Metličan po členkih vežeta. Vsi nosijo postrani na boku pisan torbaček. Opanke so obutev samó takó imenovanih Vlahov, ki so na Krajnsko se naselili; med

Poljanci jih nosijo le tisti, ki v krajno (militaro) potrgovino hodijo.

To ljudstvo je lepe terdne, bolj srednje ko velike postave. Bojančanje, Marendolci in Žumberčanje so se v te kraje naselili, govoré čisto sérbsko-hrovaško narečje; imajo tudi svoje posebne šege in navade, in kakor se mi zdí, spadajo k sluinskemu regimentu; na svoje potroske na stražo v Karlovic in na granico hodijo, in si iz svojega vojaško opravo omisljujejo v mirnih časih. Ob Kolpi po Metliški okolici govoré slovensko-hrovaško narečje. Poljanc in Kosteljc se serbsko-hrovaškemu narečju bolj približujeta in izgovarjata vse besede, ktere Krajnc na *ic* in *ik* izrekajo, na *ac* in *ak*, postavim: tobolac, ústavak. Ravnagora in Delnice unkraj Kolpe morajo biti krajnska naseljitev; tū se govoriti sliši: biva, šva, kakor na Gorenškim. Tudi jih Primorci in Hrovatje imenujejo Krajnce.

(Dalje sledi.)

Novice.

(Naša cesarska rodovina) je zopet eniga nadvojvoda zgubila. 5. dan tega mesca je umerl v Benetkah po kratki bolezni svitli nadvojvoda Miroslav (Friedrich), c. k. admiral in vikši zapovednik pomorstva, še le 26 let star.

(Vikši škof v Ostrogoni (Gran) in Ogerski Primas,) žlahtni gosp. Jožef Kopacsy, so umerli 18. dan pretečenega mesca. To škofijstvo ima nar veči dochode in sicer na leto okoli 800,000 gold. srebra.

(Hvale vredno!) V mestu Korompi na Ogerskim so device, od mestnega duhovna spodbujene, v družbo stopile, de ne bo nobena zmed njih možkiga vzela, kteri pijančuje. — O ko bi hotle vse slovenske device v tako družtvu stopiti!

(V Ljubljani) je četertek vêcer med 8. in 9. uro grôzen hrup postal: neznan pès je namreč po ulicah letal, ljudi in pse popadal. Pet ljudi je do kravavga vgriznil, peterim je pa le obleko stergal. Kér jo je iz mesta potegnil in ga dozdej še niso našli, se ne more za gotovo povedati, ali je bil stekel pès, ali pa le kak hud čuvajsk, ki se je iz verige odtergal. —

(Huda ura) je 24. kimovca okoli Marburga razgrajala. Pri sv. Jožefu blizo Marburga je domačo gospodinjo v nekim hrami skoz dimnik strela ubila.

Prislovice Štajarskih Slovencov.

Težko je proti vodi plavati. — Dolgi lasi, kratka pamet. — Ti bi rad, de bi bil volk sit, pa koza cela. — Dostikrat bi trebalo, de bi človek spred in pa odzad oči imel. — Kader mačka pride, imajo misi poderk. — Se je s konja na kozo sedel. — Je prišel s perja na slamo. —

Današnjimu listu je perdjan osem in dvajseti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnu	
	9. Kozoper- ska. gold.	kr.	4. Kozoper- ska. gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	56	2	43
1 > » baniske	2	55	2	47
1 > Turšice	1	50	1	48
1 > Soršice	—	—	—	—
1 > Reži	2	18	2	20
1 > Ječmena	1	27	1	25
1 > Prosa	1	41	1	37
1 > Ajde	1	36	1	40
1 > Ovsja	—	56	—	52